

nemskueligt, og der er sikkert mange områder, hvor vi vil have de problemer.

Når det gælder at blive sat på en liste for forsøg på at påføre det offentlige betydelige tab, kan jeg også se nogle problemer. Jeg kender en mand, der bliver standset en sen aften på en lang lige landevej i USA med hylende politisirener, og han tænker: Hvad har jeg gjort? Og betjenten læner sig frem mod ham og sagde: Du var lige ved at køre for stærkt.

Man kunne jo forstille sig, at der er nogle ikke helt så lette grænser mellem, hvad forsøg på skatteunddragelse er. Jeg går ud fra, at det må bygge på konkrete, falske oplysninger og ikke noget subjektivt, at det bygger på et fuldstændigt objektivt kriterium.

Så er der spørgsmålet om fakturakravet ved salg til privatforbrug, og jeg kan lige forestille mig min lokale pølsemand, når han får det her nye regulativ, men alligevel. I Grækenland gjorde man for nogle år siden en stor indsats mod den sorte økonomi, og et af de redskaber, man brugte, var faktisk krav om, at der ved enhver form for detailhandel skulle følge en kassebon med. Det skulle slås ind på kasseapparatet. Det kunne måske være en løsning for bagatelgrænsen, at man sagde, at bagatelgrænsen er den grænse, der gælder for, om man skal momsregistreres eller ikkemomsregistreres, og er man momsregistreret, så har man naturligvis en kvitteringsblok eller et kasseapparat.

Jeg vil sige, at selv med alle de uafklarede spørgsmål, der kan ligge i forslaget, er Kristeligt Folkeparti principielt for det og afventer selvfølgelig med spænding hørings svarene i maj.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det er min pligt at rette den misforståelse, som hr. Børge Johansen måtte have fået. Det er ikke hverken min eller Fremskridtspartiets ønske, at gør det selv-arbejde skal betragtes som sort arbejde. Tværtimod. Men der skete det under fru Mimi Jakobsens periode som erhvervsminister, at der afgav man en erhvervs politisk redegørelse, og i den gjorde man sig nogle tanker om, hvor mange ekstra håndværkere det var muligt at få i arbejde. Det, man bl.a. gik ind og så på, var den mængde, der bliver solgt i byggemarkeder, og så gjorde man sig nogle overvejelser om, at hvis nu folk lod være med at gøre de indkøb i byggemarkederne, men i stedet for bestilte varerne hos den lokale håndværker, ville

man få så og så mange tusinde mennesker i arbejde.

Da var det, at vi fra Fremskridtspartiets side sagde: Nu må det være nok. Nu har vi nået grænsen for, hvad man kan tillade sig at kriminalisere og mistænkeliggøre og kalde sort arbejde, for det, at man selv går ned og køber et par skruer og et søm i et byggemarked er jo ikke det samme som sort arbejde. For os er sort arbejde, hvis en elektriker i sin fritid går ud og udfører sit erhverv og tager penge for det uden moms og skat. Det er sort arbejde. Men fordi man går ind og hjælper naboen med at hænge gardiner op en søndag formiddag, er det jo naturligvis ikke sort arbejde.

Så længe der er skred i opfattelsen af begrebet sort arbejde, er vi nødt til at rejse det hvide flag, sætte et kolon og så sige: Pas lige på, for vi kriminaliserer altså en del af befolkningen og almindelig venlighed og almindeligt naboskab, og det er jo ikke det, der er meningen.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Tak for en positiv modtagelse. Jeg kan næsten ikke lade være med at starte med bare lige at gøre en enkelt bemærkning til hr. Kim Behnke.

Når hr. Kim Behnke siger, at vi nærmest kriminaliserer folk, hvis de går ind og hjælper naboen med at hænge gardiner op, vil jeg sige, at hvis jeg får det eksempel, vil jeg med hr.

Behnke i hånden gøre alt, hvad jeg kan for, at sådan noget ikke bliver antastet. Men problemet er, at den slags eksempler, som ikke findes i det virkelige liv, bruges lidt for ofte til at fortælle, at noget, der reelt er sort, er noget, man ikke behøver at gøre noget ved.

Jeg er så utrolig enig i det, hr. Børge Klit Johansen sagde, nemlig at det her ikke er noget, vi kan kontrollere os ud af. Hvis vi skulle prøve på at gøre det, ville vi efterlade et kontrolsamfund, et overvågningssamfund, som ingen af os ville kunne holde ud at være deltager i, og derfor er det her mere end noget andet en holdningsdebat.

Jeg synes faktisk, det var ret flot, da hr. Børge Klit Johansen sagde, at hvis han fik spørgsmålet fra værkstedet »Med eller uden regning«, var svaret »Et andet værksted«. Det er den slags, jeg tror, der flytter noget. Det skal så ikke forhindre os i, at dér, hvor vi inden for ordentlige, rimelige, retssikkerhedsmæssige rammer kan gøre noget for at beskytte den ærlige, som betaler en høj skat, skal vi gøre det.